

Kun suunnitelmat muuttuvat

Satu ja Jorma Arkkilan lähettikirje 3/2020

Maalis-huhtikuun vaihteessa 2020

Paastoajan terveisiä Keniasta ja Suomesta!

Muistellemme vuotta 1994. 26.3 saavuimme Jorman kanssa Keniaan. Tämä on Jormalle ensimmäinen matka Afrikkaan ja muutenkin matka on ikimuistoinen; olemme kihloissa ja menossa naimisiin. Sadun isä, sekä jo edesmennyt kenialainen pastori Peter Ndungu, vihkivät meidät Nairobissa, Uhuru Highwayn kirkossa, 28.3.1994.

Ensimmäisestä yhteisestä Kenian matkastamme tasan 26 vuotta myöhemmin, 26.3.2020, Satu istuu autossa Joannan sekä Kenian lähettitovereiden kanssa matkalla Helsinki-Vantaan lentokentältä kohti Karkun evankelista opistoa. Kaksi vuorokautta aiemmin olemme saaneet Keniaan tiedon, että maailmassa vallitsevan corona-viruksen aiheuttaman poikkeuksellisen tilanteen vuoksi, Sley haluaa siirtää työntekijänsä Keniasta Suomeen. Vajaassa kahdessa päivässä olemme Joannan kanssa jättäneet arkielämämme taakse, pakanneet laukkuihin tärkeimpiä tavaroita ja sanoneet pikaisia hyvästejä kouluun ja töihin. Jorma jää vielä Keniaan hoitamaan työ- ja kotiasioita. Muiden lähettitovereiden kanssa meillä Suomeen saapuneilla on edessä kahden viikon karanteenijakso Karkun evankelisella opistolla. Pääsemmekin ajamaan juuri pois Uudeltamaalta, ennen kuin se seuraavana päivänä suljetaan.

Ajomatkan aikana Joanna katselee auton ikkunasta Suomen metsää ja ihmettelee, miten lehdettömät koivut näyttävät niin tikkumaisilta. Neljäntoista Afrikan vuoden aikana hän on käynyt Suomessa vain kahdesti talvella. Sadun sisko on onneksi tuonut talvivaatteita heti lentokentälle. Ne ovat tarpeen, alkuun jopa sisätiloissa, missä istumme toppahousut jalassa teetä juoden, ennen kuin saamme asuntoon pattereita ja sisälämpötila nousee. Muutaman päivän kuluttua saamme Karkkuun kunnon lumipeitteen. Luonto on kaunis ja ilma raitista. Ulkoiluun on paljon aikaa.

Kahdettakymmenettä kuudetta häöpäiväämme vietämme whatsappin välityksellä. Jorma istuu olohuoneessamme Nairobissa ja Satu Karkussa. Ajatuksissa pyörii; "Miten tässä nyt näin kävi?" Alkuperäisten suunnitelmien mukaan Jorman piti tänä päivänä olla Kisumussa orpo-ohjelman teamin kanssa tapaamisessa, johon oli kutsuttu erityisesti jo ohjelmasta valmistuneita nuoria. Kuinka hienoa olisi ollut saada heitä tavata, kuulla miten nämä nuoret ovat päässeet elämässään eteenpäin ja oppia lisää siitä, miten auttaa,

kannustaa ja ohjata tällä hetkellä ohjelmassa opiskelevia nuoria. Sadun taas piti olla Matongossa. Siellä oli tarkoitus juhlia valmistuvia teologisen seminaarin opiskelijoita. Iloita uusista Sanan kylväjistä Keniassa ja muualla Afrikassa. Ohjelmassa oli myös tavata Credo-tyttö Mercy, joka opiskelee Matongossa opettajaksi. Samalla matkalla piti vieraila Kisumun kehitysvammakoululla tapaamassa koulun reippaita opiskelijoita ja henkilökuntaa. Nyt nämä kaikki tapahtumat oli jouduttu peruuttamaan ja kaikki koulut ovat tällä hetkellä Keniassakin suljettuna. Huhtikuu on Kenian koululaisilla lomakuukausi. Nähtäväksi jää, pääsevätkö koulut aukeamaan normaalissa aikataulussa toukokuun alussa.

Mitä tästä sitten eteenpäin? Tällä hetkellä kaikki on hyvin avointa. Sadun ja Joannan karanteeniaika loppuu juuri Pääsiäisenä. Meillä ei kuitenkaan ole täällä Suomessa kotia, johon täältä Karkusta siirtyä. Vielä on siis auki, mihin täältä suuntaamme. Paluupäivä Keniaan on myös täysin auki. Tilanteeseen sopii hyvin laulu; "Päivä vain ja hetki kerrallansa" (SK 315). Elämäämme kuuluu ilot ja surut, mutta saamme luottaa Jumalan armoon ja siihen, että olemme aina Hänen hyvässä hoidossaan.

Pian saamme aloittaa hiljaisen viikon. Ehkäpä nämä kaikki tämän hetkiset elämän rajoitteet voisivat olla kutsumassa ihmisiä hiljaisen viikon Sanoman kuulemiseen. Täällä Karkussa ulkoillessamme näemme useammassa paikassa ristin. Se muistuttaa meitä Pääsiäisen sanomasta, Vapahtajamme ristintyöllä meille avaamasta Taivastiestä. Tämä on työmme ydin Keniassa ja Sambiassa. Kutsukaa meitä nyt kevään aikana rohkeasti mukaan kertomaan työstämme virtuaalisiin kokoontumisiinne seurakunnissa ja kodeissa.

Naiset pelästyivät ja painoivat katseensa maahan. Mutta miehet sanoivat heille: »Miksi etsitte elävää kuolleiden joukosta? Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista.» Luuk 24:5,6

Pääsiäisterveisin,

Satu ja Joanna, Jorma sekä Sarella Arkkila

P.O.Box 377, 00621 Village Market, Nairobi

sähköposti: satu.arkkila@sley.fi jorma.arkkila@sley.fi

Rukousaiheita:

- Maailman tilanne, corona-viruksen poistuminen.
- Rukoilemme kaikkien coronaan sairastuneiden puolesta sekä tilanteen vuoksi taloudellisiin vaikeuksiin joutuneiden puolesta. Anna näiden haasteiden muistuttaa, että todellinen turvamme on Sinussa, Jumala.
- Kiitos Pääsiäisen sanomasta, avatusta Taivastiestä.
- Yhteistyökirkkomme Keniassa ja Sambiassa.
- Yhteiskuntarauhan säilyminen Keniassa ja koko maailmassa tämän pandemian keskellä.
- Lasten ja nuorten elämä eri tukiohjelmien parissa. LECA-kirkon esikoulu. Kisumun kehitysvammakoulu. Koulujen etäopetukset ja koulujen jatkuminen.
- Kiitos lähettivereista ja Sley'n työntekijöistä.
- Asunnon järjestäminen karanteenijakson jälkeen.
- Evankeliumijuhla 2020, Jumalanpalvelukset ja muut Sley'n tilaisuudet internetin välityksellä.
- Sley'n työ kotimaassa ja lähetyskentillä. Kiitos työn uskollisista tukijoista.

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Satu ja Jorma Arkkilan työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Satu ja Jorma Arkkilan rengas + oma kotiseurakuntasi.

Viitenumeron saat Sinikka Ahvenaiselta sinikka.ahvenainen@sley.fi tai puh. 050 348 4645.

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta. Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa: 2017-2021: RA/2017/100

Ilmoitathan yhteystietojesi muuttumisesta Sinikka Ahvenaiselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki, sinikka.ahvenainen@sley.fi tai puh. 050 348 4645